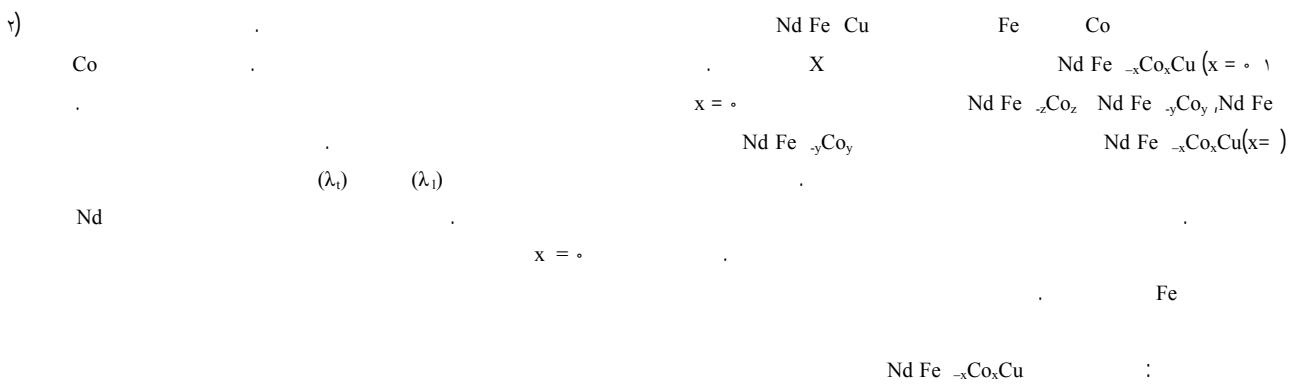

Nd Fe_{1-x}Co_xCu

(CNRS)

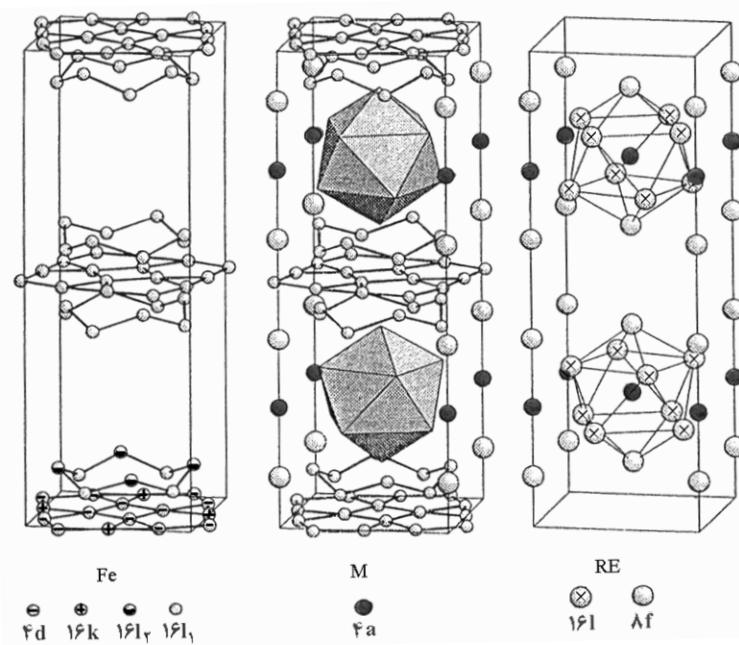
tajabor@ferdowsi.um.ac.ir :

(دربافت مقاله: ۱۳۸۸/۴/۲۳؛ دریافت نسخه نهایی: ۱۳۸۹/۷/۱۲)

عناصر گروه سوم، چهارم و یا پنجم (شبہفلز) جدول تناوبی است [۱-۴]. از طرفی این ترکیب‌ها می‌توانند اکسیژن را به مقدار زیاد بدون تغییر در ساختارشان جذب کنند [۵]. ترکیب Nd₂Fe₁₃Cu از جمله این ترکیب‌هاست که همانند شکل ۱ دارای ساختار چارگوشی Nd₂Fe₁₃Si با گروه فضایی I₄/mcm است [۶-۷]. در شکل ۱ جایگاه‌های بلورنگاری اتم‌های آهن، خاکی نادر و فلز M (Cu یا Si) مشخص شده است. نظم مغناطیسی این ترکیب در دماهای کمتر از T_N=۴۱۹K به صورت پادمغناطیسی است [۸].

زمینه مواد مغناطیسی پیشرفته ترکیب‌های بین فلزی خاکی نادر هم از نظر بررسی‌های بنیادی و هم کاربردهای گوناگون از اهمیت ویژه‌ای برخودارند. از جمله ترکیب‌هایی که در دو دهه اخیر مورد توجه بوده‌اند می‌توان از REFe₁₃M یاد کرد. این دسته از ترکیب‌ها فاز دوم آلیاژ‌های مغناطیسی RE-Fe-B آلاییده شده با مقدار کم فلز M محسوب می‌شوند که با نفوذ در مرزدانه‌های آلیاژ افزایش میدان واگردانی را موجب می‌شوند. در این فرمول RE یکی از عناصر خاکی نادر سبک و M یکی از

شکل ۱. ساختار بلوری ترکیب $RE_{1-x}Fe_{13}M$ و جایگاه‌های بلورنگاری اتم‌های آهن، خاکی نادر و فلز M [۲].

اعمال شود. با افزایش و کاهش فرکانس القایی که باعث ذوب و انجماد نمونه می‌شود، نمونه‌هایی با همگنی فاز بسیار بالا حاصل می‌شود. سپس نمونه‌ها در ورقه تانتالوم (Ta) پیچیده و در لوله‌های کوارتز تخلیه شده در دمای 550°C به مدت ۴۰ روز بازپخت و در دمای اتاق سرد شدند [۵]. همگنی فاز و ساختار بلوری نمونه‌ها با استفاده از پراش سنج پرتو X و با تابش Cu-K α بررسی شد. تحلیل طرح پراش پرتو X با استفاده روش ریتولد^۱ انجام شد و درصد وزنی هر فاز استخراج شد. از میکروسکوپ الکترونی روبیشی (VP-LEO 1450) در مدد کاری الکترون‌های برگشتی، توپولوژی سطح نمونه‌های صیقلی شده و از تحلیل EDX آن ترکیبات اتمی آنها بررسی شد. قبل از بررسی نمونه‌ها با میکروسکوپ الکترونی روبیشی می‌بایست با روکش طلا پوشش داده شوند تا سطحی رسانا روی آنها تشکیل شود.

دمای کوری نمونه‌های پودری با استفاده از ترازوی ترمومغناطیسی که براساس گشتاور وارد بر نمونه در حضور میدان مغناطیسی طراحی شده است در آهنگ دمایی $5^{\circ}\text{C}/\text{min}$ و میدان مغناطیسی ثابت $T = 3^{\circ}\text{K}$ اندازه‌گیری شد.

تاكنوں آثار نشاندن Co به جای Fe در خواص مغناطیسی و مغناطولاستیکی $Nd_xFe_{13-x}Cu$ مورد بررسی قرار نگرفته است، انتظار می‌رود اثر مشترک برهم‌کنش‌های میدان بلوری و برهم‌کنش‌های تبادلی تعییر کند و پدیده‌های جالبی به وجود آید.

نمونه‌های (۲ و ۱) $Nd_xFe_{13-x}Co_xCu$ (x = ۰، ۱) با استفاده از عناصر سازنده ترکیب (Co, Nd, Fe, Cu) با درجهٔ خلوص ۹۹.۹٪ در حضور گاز خالص آرگون در کورهٔ قوس آرگون ذوب شدند. هر نمونه چندین بار پشت و رو و دوباره ذوب شد تا فاز همگنی تشکیل شود. بلاfaciale هر یک از نمونه‌ها در کوره القایی فرکانس بالا در یک بوته مسی که با آب خنک می‌شود در اتمسفر گاز خالص آرگون ذوب شدند (سترن CNRS نمونه‌ها در انجام شد). ایجاد جریان ادی در نمونه، هم باعث ذوب آن می‌شود و هم اینکه میدان مغناطیسی حاصل از این جریان و میدان القایی بر یکدیگر اثر کرده و باعث کندۀ شدن نمونه مذاب از جدارهٔ بوته مسی می‌شود. تعليق نمونه مذاب تا وقتی ادامه دارد که فرکانس القایی میدان به بوته

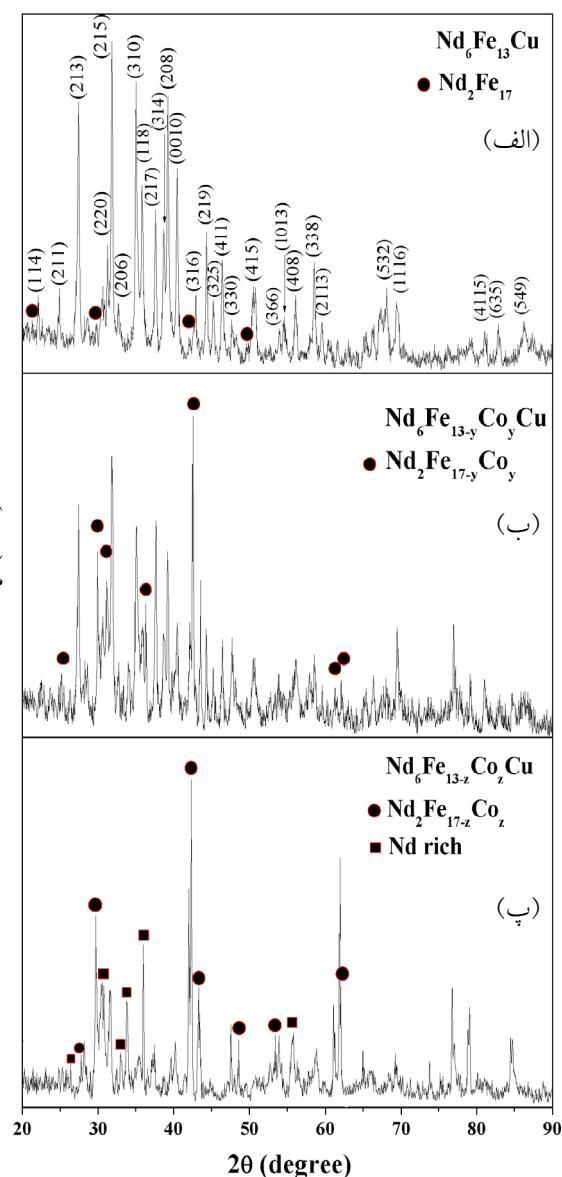
^۱. Rietveld

حساسیت این دستگاه از مرتبه 10^{-4} emu/gr و دقت نتایج آن از مرتبه 10^{-3} emu/gr است. پذیرفتاری مغناطیسی متناوب نمونه‌ها در دماهای ۷۷ تا ۳۰۰ کلوین در میدان A/m ۵۰۰ و فرکانس $333/3$ Hz انجام شد.

به منظور مطالعه آثار مغناطوالاستیکی به روش پیمانه کرنشی از نمونه، قرصی به قطر 6 mm و ضخامت 2 mm برش داده شد. پس از نصب پیمانه کرنش سنج روی نمونه، انبساط گرمایی، $\Delta I/I = [I(T) - I(80K)]/I(80K)$ با استفاده از تغییر $I(T)/I(80K)$ بر حسب دما در بازه دمایی ۸۰ تا ۴۵۰ نسبی طول نمونه‌ها بر حسب دما در بازه دمایی ۸۰ تا ۱/۵ میدان به کمک ترموکوپل Cu-Con با دقت K ۱، اندازه‌گیری کلوین به نیز در راستای موازی (λ) و عمود (\perp) بر شد. مغناطوتونگش نیز در فاز $Nd_6Fe_{13-x}Co_xCu$ با دقت 1 mcm در بازه دمایی ۸۰ تا ۳۰۰ کلوین و میدان‌های تا $T = \lambda_1 - \lambda_2$ اندازه‌گیری و مغناطوتونگش ناهمسانگرد، محاسبه شد.

تحلیل طرح پراش نمونه‌های ($x = 0, 1, 2$) نشان داد که به ازای $x = 0$ ترکیب $Nd_6Fe_{13-x}Co_xCu$ با ساختار چارگوشی و گروه فضایی $I\bar{4}/mcm$ تشکیل شده است، علاوه بر آن نمونه شامل ۵ درصد وزنی $Nd_6Fe_{13-x}Cu$ باشد. در نمونه $x = 1$ تقریباً 74 wt\% فاز $Nd_6Fe_{17-y}Co_y$ است. در نمونه $x = 2$ تقریباً 26 wt\% فاز $Nd_6Fe_{17-y}Co_y$ و 53 wt\% فاز $Nd_6Fe_{13-z}Co_zCu$ تشکیل شده است و در نمونه $x = 2$ تقریباً 30 wt\% فاز $Nd_6Fe_{17-z}Co_z$ باشد. شکل ۲ طرح‌های پراش X و شاخص‌های میلر نمونه‌های ($x = 0, 1, 2$) را نشان می‌دهد. داده‌های تحلیل طرح پراش X در جدول ۱ آورده شده است. تحلیل‌ها نشان می‌دهند که جانشانی اتم کبالت به جای Fe همراه با کاهش پارامترهای شبکه هر فاز مجزا است و این کاهش در یاخته‌ی که به سبب کوچکتر بودن شعاع اتمی Co نسبت به Fe است.

شکل ۳ تصاویر SEM و تحلیل EDX نمونه‌های

شکل ۲. طرح پراش نمونه‌های $Nd_6Fe_{13-x}Co_xCu$ (الف) $x = 0$ (ب) $x = 1$ و (پ) $x = 2$

منحنی‌های تغییرات مغناطش بر حسب میدان مغناطیسی بر روی نمونه پودری در دماهای ۵ تا ۳۰۰ کلوین و در میدان مغناطیسی تا $T = 7$ با استفاده از دستگاه مغناطیس سنج نمونه متحرک^۱، که براساس حرکت دادن خطی نمونه در میدان مغناطیسی ثابت کار می‌کند، اندازه‌گیری شد. منحنی‌های تغییرات مغناطش بر حسب دما نیز از دمای ۵ تا ۳۰۰ کلوین و در میدان مغناطیسی $3, 5, 7, 10, 17$ Tesla اندازه‌گیری شد.

۱. Extracting Sample Magnetometer

جدول ۱. پارامترهای شبکه بلوری و دمای کوری (T_c) آلیاژهای $\text{Nd}_x\text{Fe}_{13-x}\text{Co}_x\text{Cu}$.

T_c (K)	V (Å³)	c (Å)	a (Å)	wt%	تركيب	نمونه
۳۲۵	۱۴۶۰, ۳۶۰	۲۲, ۲۷۹۱	۸, ۰۹۶۲	≈ ۹۵	$\text{Nd}_x\text{Fe}_{13-x}\text{Cu}$	$x = 0$
	۷۹۴, ۱۰۸	۱۲, ۴۶۱۱	۸, ۰۷۸۲	≤ ۵	$\text{Nd}_x\text{Fe}_{17}$	
۴۰۳	۱۴۵۹, ۹۶۳	۲۲, ۲۷۵۷	۸, ۰۹۵۷	۷۴	$\text{Nd}_x\text{Fe}_{13-y}\text{Co}_y\text{Cu}$	$x = 1$
	۷۹۳, ۲۳۴	۱۲, ۴۵۷۳	۸, ۰۷۴۸	۲۶	$\text{Nd}_x\text{Fe}_{17-y}\text{Co}_y$	
۴۸۴	۱۴۵۸, ۹۹۴	۲۲, ۲۶۹۸	۸, ۰۹۴۱	۵۳	$\text{Nd}_x\text{Fe}_{13-z}\text{Co}_z\text{Cu}$	$x = 2$
	۷۹۳, ۲۱۷	۱۲, ۴۶۰۲	۸, ۰۷۳۷	۳۰	$\text{Nd}_x\text{Fe}_{17-z}\text{Co}_z$	
پارامغناطیس	*	*	*	۱۷	Nd-rich	

* به علت نامشخص بودن ساختار بلوری، محاسبه پارامترهای شبکه امکان پذیر نیست.

میدان‌های مغناطیسی بالا نیاز دارد [۸]. مقدار کم گشتاور مغناطیسی ($M < 8 \mu_B/\text{f.u.}$) در دمای $K < 300$ و میدان $T < 7$ ساختار مغناطیسی مشکل از حداقل دو زیرشبکهٔ مغناطیسی با سمتگیری پادموازی را تأیید می‌کند.

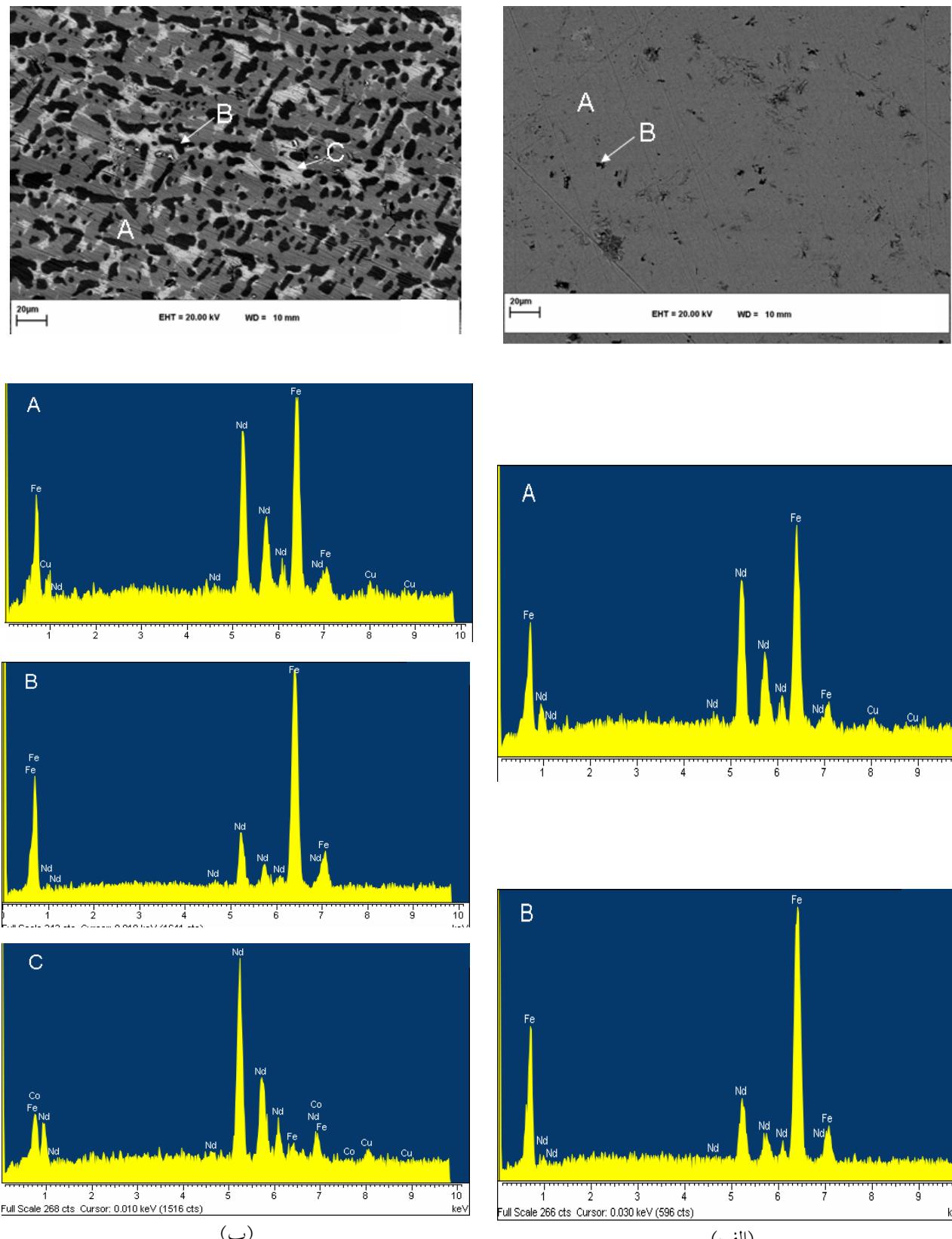
منحنی مغناطش نمونه $1 = x$ سرجمع مغناطش فازهای $\text{Nd}_x\text{Fe}_{17-y}\text{Co}_y$ و $\text{Nd}_x\text{Fe}_{13-y}\text{Co}_y\text{Cu}$ ضعیف، نمونه ناشی از حضور ترکیب $\text{Nd}_x\text{Fe}_{17-y}\text{Co}_y$ به صورت یک ساختار فرومغناطیسی رفتار می‌کند و پس آن که میدان مغناطیسی افزایش یافت سهم مغناطش ترکیب $\text{Nd}_x\text{Fe}_{13-y}\text{Co}_y\text{Cu}$ مهم می‌شود. به این نکته باید توجه کرد که داده‌های مغناطش بر حسب $\mu_B/\text{f.u.}$ در شکل ۵ (ب) با فرض اینکه تمام نمونه مشکل از ترکیب $\text{Nd}_x\text{Fe}_{17}\text{CoCu}$ است محاسبه شده است.

وابستگی دمایی مغناطش نمونه‌های $1 = x$ در میدان‌های انتخابی در شکل ۶ نشان داده شده است. می‌توان مشاهده کرد که منحنی مغناطش نمونه $0 = x$ وابسته به شدت میدان مغناطیسی در گستره‌ای از دما دارای برآمدگی پهن است. افزایش ناهنجار مغناطش با افزایش دما در گستره 30° تا 150° کلوین را می‌توان به پیکربندی کج شده گشتاور زیرشبکه‌های آهن و خاکی نادر که افزایش مغناطش کل را نتیجه می‌دهد نسبت داد. این گونه رفتار برای ترکیب $\text{Pr}_x\text{Fe}_{13}\text{Sn}$ نیز گزارش شده است [۳]. در نمونه $1 = x$ ، مغناطش رفتار کاهاشی از خود نشان می‌دهد که ناشی از افت و خیزهای دمایی است. ناهنجاری مشاهده شده در گستره 20°

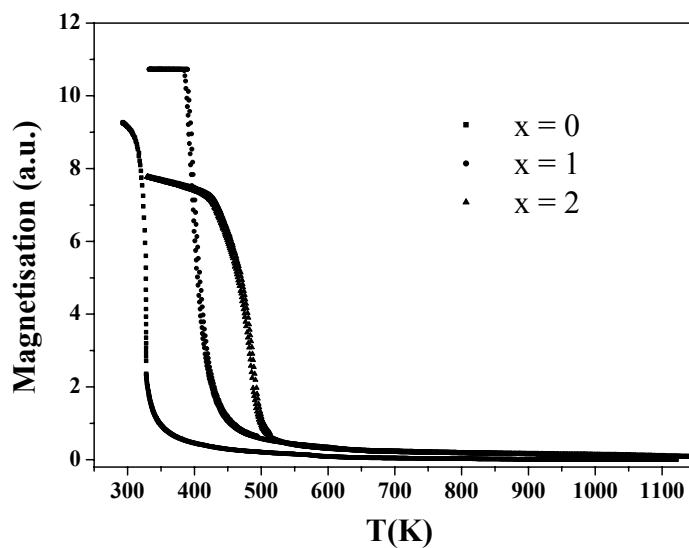
$(x = 0)$ و $(x = 1)$ و $(x = 2)$ نشان می‌دهد که زمینهٔ خاکستری (A) شامل عناصر Nd-Fe-Cu (نمایندهٔ فاز اصلی)، نقطه تیره (B) ($\text{Nd}_x\text{Fe}_{17}\text{Cu}$) و نقطه روشن (C) ($\text{Nd}-\text{Fe}-\text{Co}-\text{Cu}$) است.

نتایج اندازه‌گیری‌های ترمومغناطیسی نمونه‌ها در میدان اعمالی ضعیف بر حسب دما در شکل ۴ نشان داده شده است. دمای کوری نمونه‌های $2 = x = 1$ و $0 = x = 0$ که از مشتق دوم منحنی مغناطش بر حسب دما به دست آمده است، به ترتیب 403° ، 325° و 484° کلوین است. مقایسه دماهای کوری با نتایج گزارش شده برای $\text{Nd}_x\text{Fe}_{17-x}\text{Co}_x$ که به ترتیب برای $2 = x = 0$ عبارتند از 333° و 558° کلوین [۹] نشان داد که نمونه‌های تهیه شده $(x = 0 = 1)$ و $(x = 1 = 2)$ به ترتیب شامل فازهای $\text{Nd}_x\text{Fe}_{13-x}\text{Co}_x\text{Cu}$ ($1 < z < 2$) ($\text{Nd}_x\text{Fe}_{17-y}\text{Co}_y$) و $\text{Nd}_x\text{Fe}_{17-z}\text{Co}_z$ ($0 < y < 1$) است. این نتیجه در توافق با ریزساختار مشاهده شده با میکروسکپ الکترونی روبشی و طرح‌های پراش پرتو X چند فازی نمونه‌هاست.

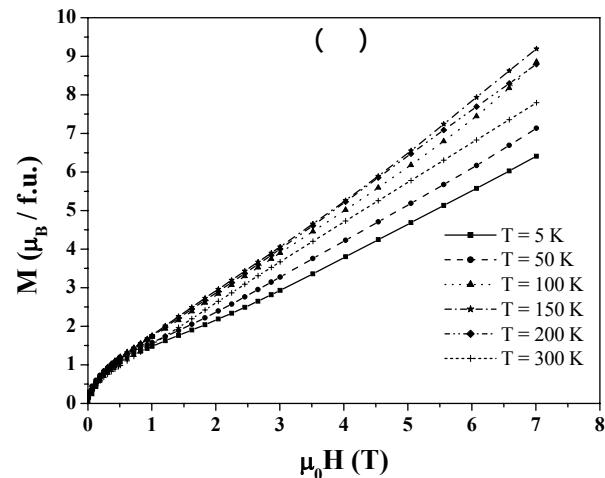
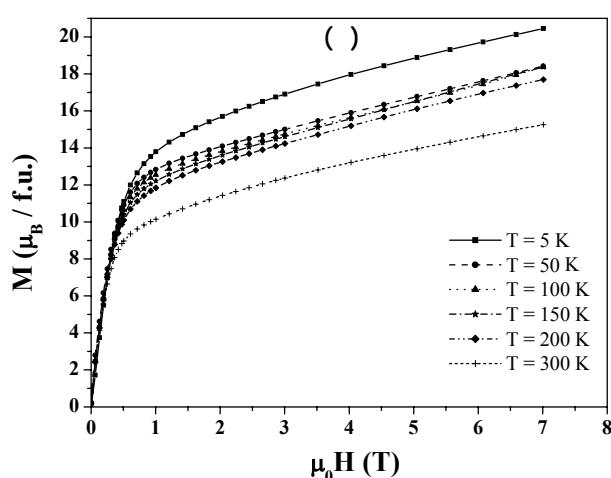
منحنی‌های مغناطش بر حسب میدان نمونه‌های $(1 = x = 0)$ در شکل ۵ نشان داده شده است. واضح است که نمونه $\text{Nd}_x\text{Fe}_{13}\text{Cu}$ برای رسیدن به رفتار اشعاعی به

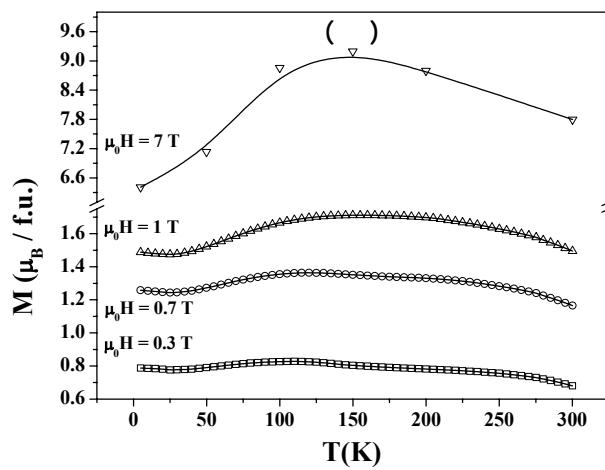
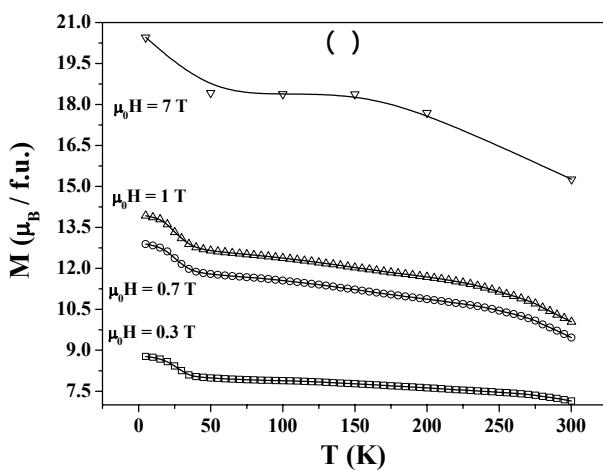
شکل ۳. تصاویر SEM و آنالیز EDX نمونه‌های $Nd_xFe_{13-x}Co_xCu$ (الف) $x = 1$ (ب) $x = 0$ (آنالیز EDX زمینه خاکستری (A) عناصر نقاط تیره Nd-Fe (B) و روشن Nd-Fe-Co-Cu (C) را نشان می‌دهد).

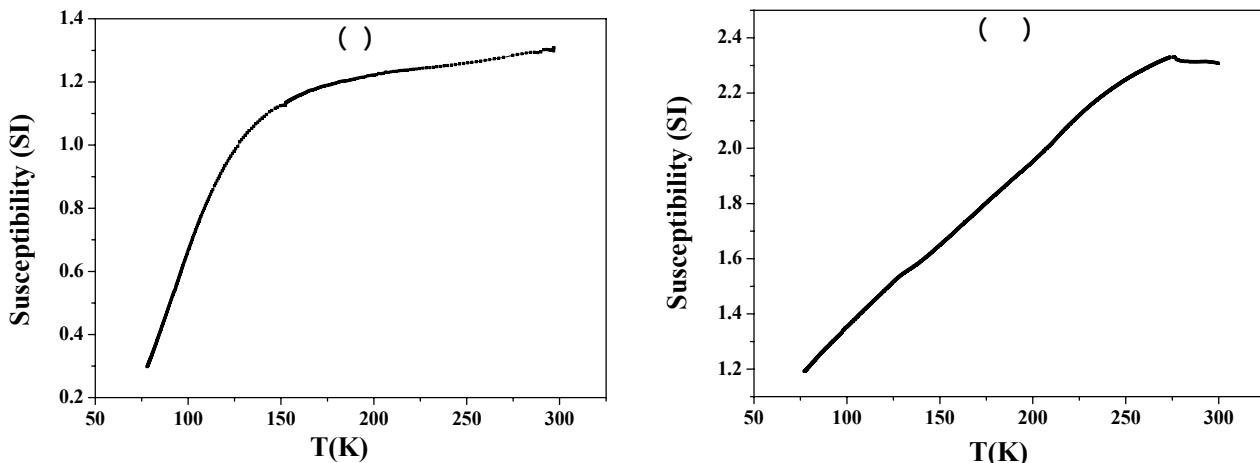
شکل ۴. داده‌های ترمومغناطیسی بر حسب دما برای مقادیر متفاوت x نمونه‌های $\text{Nd}_6\text{Fe}_{13-x}\text{Co}_x\text{Cu}$.

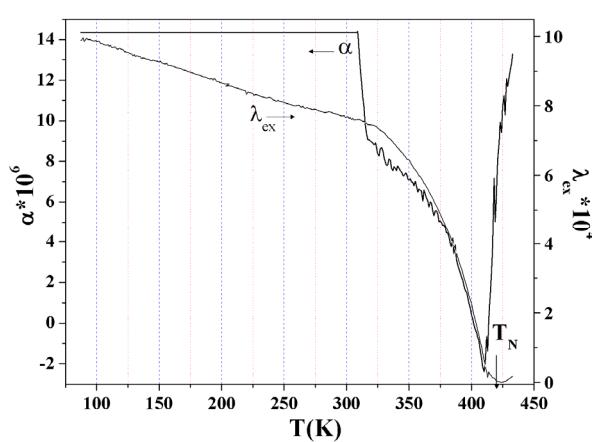
شکل ۵. تغییرات مغناطیش بر حسب میدان مغناطیسی در دمای مختلف نمونه‌های $\text{Nd}_6\text{Fe}_{13-x}\text{Co}_x\text{Cu}$ (الف) $x = 1$ و (ب) $x = 1$.

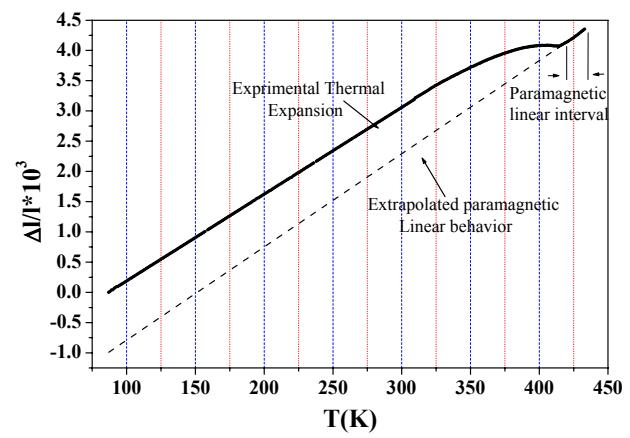
شکل ۶. تغییرات مغناطیش بر حسب دما در چند میدان مغناطیسی انتخابی برای نمونه‌های $\text{Nd}_6\text{Fe}_{13-x}\text{Co}_x\text{Cu}$ (الف) $x = 1$ و (ب) $x = 1$.

شکل ۷. پذیرفتاری متناوب نمونه‌های $Nd_xFe_{13-x}Co_xCu$ (الف) $x = 0$ در میدان 500 A/m و فرکانس $333/3 \text{ Hz}$ و (ب) $x = 1$ در میدان 500 A/m و فرکانس $333/3 \text{ Hz}$.

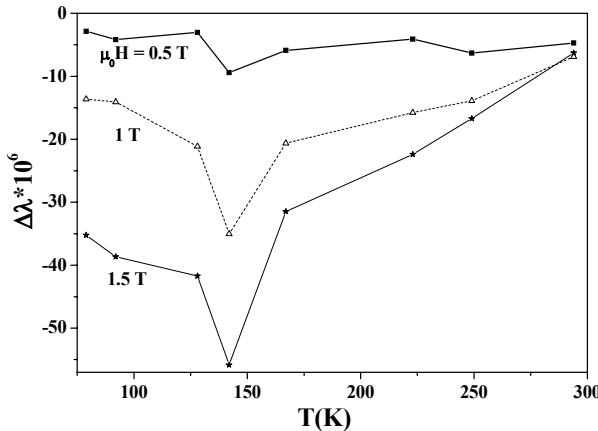
شکل ۹. وابستگی دمایی مغناطوتنگش خودبه‌خودی و ضریب انبساط گرمایی نمونه $Nd_xFe_{13-x}Cu$.

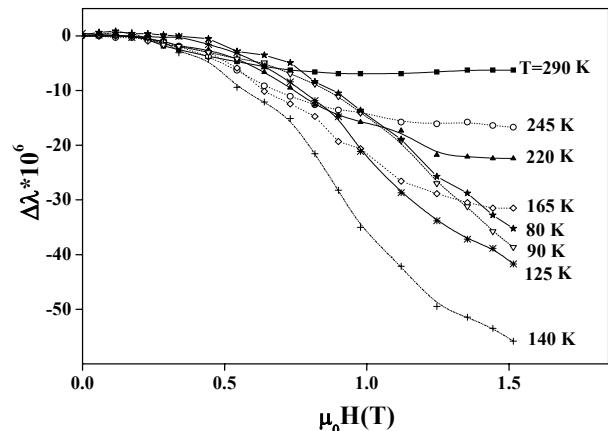
شکل ۸ منحنی انبساط گرمایی تجربی نمونه $Nd_xFe_{13-x}Cu$ در گسترهٔ دمایی ۸۰ تا ۴۵۰ کلوین. خطچین، برونیابی رفتار پارامغناطیسی به کمتر از دمای نیل ($T_N = 419 \text{ K}$) را نشان می‌دهد.

منحنی انبساط گرمایی نمونه $(x = 0)$ $Nd_xFe_{13-x}Co_xCu$ در شکل ۸ نشان داده شده است. ملاحظه می‌شود که این منحنی با افزایش دما به طور تقریباً خطی تا دمای 310 K صعود می‌کند و ناهنجاری رفتاری پس از این دما (منحنی α در شکل ۹) مشاهده می‌شود که دمای گذار ساختار مغناطیسی $T_N = 419 \text{ K}$ را نشان می‌دهد. ضریب انبساط گرمایی متوسط نمونه نیز که از شبیه میانگین منحنی انبساط گرمایی استخراج شده است، در شکل ۹ نشان داده شده است. در واقع رفتار مشاهده شده در انبساط گرمایی، ترکیبی از انبساط گرمایی فونوئی و آثار مغناطیسی است که سهم مغناطیسی را می‌توان با برونیابی رفتار

تا ۳۰ کلوین را می‌توان به برهم‌کنش‌های مغناطیسی بین ذرات با اثرات قوی‌تر، در میدان‌های مغناطیسی ضعیف، نسبت داد. در واقع در میدان‌های ضعیف، همهٔ حوزه‌های مغناطیسی درون ذرات با هم به طور همبسته رفتار نمی‌کنند. به عبارت دیگر ذراتی با میانگین گشتاور مغناطیسی قوی‌تر بر ذرات دیگر تأثیر دارند. هیچ‌گونه ناهنجاری در پذیرفتاری مغناطیسی متناوب دو ترکیب در گسترهٔ دمایی اندازه‌گیری مشاهده شده است (شکل ۷). رفتار مشاهده شده در نمونه $x = 1$ ناشی از میانگین برهم‌کنش‌های تبادلی زیرشبکه‌ها، ناهمسانگردی مغناطوبلوری و اثرات مغناطوالاستیکی حضور ترکیب ناخواسته فرومغناطیس $Nd_xFe_{17-y}Co_y$ در فاز اصلی پادفرومغناطیس $Nd_xFe_{13-y}Co_yCu$ است.

شکل ۱۱. وابستگی دمایی منحنی‌های مغناطوتنگش ناهمسانگرد $\text{Nd}_{\text{Fe}}_{13}\text{Cu}$ (نمونه $\Delta\lambda$)

شکل ۱۰. وابستگی به میدان منحنی‌های مغناطوتنگش ناهمسانگرد $\text{Nd}_{\text{Fe}}_{13}\text{Cu}$ (نمونه $\Delta\lambda$)

آستانه (کمتر از $T = 0.5^\circ\text{C}$) کوچک است و سپس با افزایش میدان اعمالی افزایش می‌یابد. از آنجایی که در این ناحیه جابه‌جایی دیواره حوزه‌ها در فرایند مغناطش نمونه سهم عمده دارند، نتایج حضور مراکز قفل شدگی قوی اتم‌های خاکی نادر (اینجا، Nd) که از جابه‌جایی آسان دیواره حوزه‌ها ممانعت می‌کنند را تأیید می‌کند [۱۰]. علاوه بر جابه‌جایی دیواره حوزه‌ها، با افزایش میدان مغناطیسی به بیشتر از میدان آستانه گشتاورهای مغناطیسی به تدریج در راستای میدان مغناطیسی قرار می‌گیرند. این مغناطش القا شده همراه با ثابت جفت شدگی مغناطوالاستیکی منفی زیرشبکه (۱۶۱) Nd تا دمای حدود 140°C کلوین است، جایی که منحنی‌های $\Delta\lambda$ در شکل ۱۱ دارای مقادیر کمینه است. سپس با افزایش دما، سهم ثابت‌های جفت شدگی مغناطوالاستیکی مثبت دیگر زیرشبکه‌ها در منحنی $\Delta\lambda$ باعث افزایش آن می‌شود. هنگامی که مغناطوتنگش ناهمسانگرد به سمت صفر میل می‌کند ثابت‌های جفت شدگی زیرشبکه‌ها اثرات همیگر را جبران کرده‌اند. که همانند این رفتار برای ترکیب $\text{Nd}_{\text{Fe}}_{13}\text{Si}$ در دمای بازجهت‌گیری اسپینی گزارش شده است [۱۱].

ساخтар بلوری، خواص مغناطیسی، انبساط گرمایی و مغناطوتنگش ناهمسانگرد نمونه‌های ($x = 0, 1, 2$)

خطی پارامغناطیسی (بالای دمای نیل) به ناحیه پادفرومغناطیسی تخمین زد. تفاوت میان منحنی تجربی و خط برونویابی شده مغناطوتنگش خودبهخودی (λ_{ex} شکل ۹) است که تعییر یاخته یکه بلورنگاری با دما را نشان می‌دهد. در ترکیبات خانواده RE_{1-x}Fe_xM خواستگاه نظم مغناطیسی کوتاه-برد از برهم‌کنش‌های تبادلی Fe-Fe است. این برهم‌کنش‌های مغناطیسی عموماً اولین گام برای گسترش ماکروسکوپی فاز مغناطیسی در کل حجم نمونه محاسبه می‌شوند. با در نظر گرفتن ساختار ترکیب، نظم‌های مغناطیسی کوتاه-برد اولیه از برهم‌کنش‌های تبادلی فرومغناطیسی درون لایه‌ای n_{FeFe} و نظم بلند-برد نیز از برهم‌کنش‌های تبادلی فرومغناطیسی برون لایه‌ای پادفرومغناطیسی میان لایه‌های مجرا شده با صفحات M کامل می‌شود [۱۰]. این مقدار مثبت مغناطوتنگش خودبهخودی پیش از دمای $K = 419$ را می‌توان به آرایش تدریجی نظم بلند-برد گشتاورهای مغناطیسی که همراه با نظم پادفرومغناطیسی دمای کم $\text{Nd}_{\text{Fe}}_{13}\text{Cu}$ است نسبت داد. مقدار کوچک λ_{ex} پس از دمای نظم مغناطیسی ناشی از نظم کوتاه-برد میان Fe-Fe است.

شکل ۱۰ رفتار هم‌دمای مغناطوتنگش ناهمسانگرد (نمونه $\Delta\lambda$) را نشان می‌دهد. وابستگی دمایی $\Delta\lambda$ نیز در شکل ۱۱ آمده است. در شکل‌های ۱۰ و ۱۱ دیده می‌شود که تنش‌های مغناطوتنگشی نمونه $\Delta\lambda$ کمتر از میدان مغناطیسی

جایگاه‌های بلورنگاری اتم Nd باشد که با افزایش میدان اثرات آن تضعیف می‌شود. در نمونه $x = 0$ سهم مغناطوتنگش زیرشبکه خاکی نادر (Nd) در دماهای کم غالب است و با افزایش دما سهم زیرشبکه Fe به طور فزاینده‌ای مهم می‌شود. به طور کلی حضور جزئی اتم‌های کبالت در ترکیب‌های بین فلزی فرومغناطیس و فرمغناطیس باعث افزایش دمای کوری، میدان وادارندگی و افزایش مغناطش اشبع در آنها می‌شود. هم‌چنین در ترکیب‌های پادفرومغناطیسی باعث افزایش دمای نیل و ناهمسانگردی آنها می‌شود. نتایج حاصل در این زمینه در دست بررسی است و به زودی گزارش خواهد شد.

بخشی از هزینه‌های این تحقیق از محل طرح پژوهشی شماره ۱۲۴۲/پ مورخ ۸۶/۰۹/۱۹ معاونت محترم پژوهشی دانشکده علوم دانشگاه فردوسی مشهد تأمین گردیده است، که بدین وسیله سپاسگزاری می‌گردد.

با جانشانی کبالت، پارامتر شبکه هر فاز مجزا کاهش می‌یابد و همراه با آن دمای گذار افزایش پیدا می‌کند. منحنی‌های مغناطش نمونه $x = 0$ برآمدگی پهنی را نشان می‌دهد که می‌توان آن را به پیکربندی کج شده گشتاورها که افزایش مغناطش کل را به همراه دارد نسبت داد. در میدان‌های ضعیف، رفتار مغناطیسی فاز $Nd_xFe_{17-y}Co_y$ در نمونه $x = 1$ غالب است.

منحنی ضریب انبساط گرمایی با افزایش دما به‌طور خطی تا دمای $K_{ex} = 310$ صعود می‌کند و سپس دمای گذار ساختار مغناطیسی $K_{ex} = 419$ را نشان می‌دهد. افزایش مغناطوتنگش خودبه‌خودی λ_{ex} همراه با کاهش دما را می‌توان به نظم بلند-برد گشتاورهای مغناطیسی که همراه با نظم پادفرومغناطیسی $Nd_xFe_{13}Cu$ است نسبت داد. مغناطوتنگش نمونه $x = 0$ در میدان‌های ضعیف کوچک است که این می‌تواند ناشی از مراکز قفل‌شده قوی دیواره حوزه‌ها در

6. F Wang, J Wang., P Zhang., BG Shen, Q Yan, L Zhang, *Physica B* **269** (1999) 17.
7. P S Papamantellos, K H J Buschow, C H de Groot, F R de Boer, C Ritter, F Fauth, Grit Boettger, *J. Alloys Comp.* **280** (1998) 44.
8. C H de Groot, K H J Buschow, F R Boer, *Phys. Rev. B* **57**(1998)11472.
9. Radhakrishna, P Umarji, A M Murthy, V G Narasimha, *Modern Physics Letters B* **6**(1992)1449.
10. M R Alinejad, N Tajabor, F Pourarian, *J. Magn. Magn. Mater.* **320**(2008)2140.
11. N Tajabor, M R Alinejad, F Pourarian, *Physica B* **321**(2002)60.

1. F Weitzer, A Leithe-Jasper, P Rogl, K Hiebl, A Rainbacher, G Wiesinger, W Steiner, J Fried, F E Wagner, *J. Appl. Phys.* **75** (1994) 7745.
2. A Leithe-Jasper, P Rogl, G Wiesinger, A Rainbacher, R Hatzl, M Forsthuber, *J. Magn. Magn. Mater.* **170** (1997) 189.
3. Q F Xiao, T Zhao, Z D Zhang, M H Yu, X G Zhao, W Liu, D Y Geng, X K Sun, F R de Boer, *J. Magn. Magn. Mater.* **184** (1998)330.
4. O Isnard, G J Long, D Hautot, K H J Buschow, F Grandjean, *J. Phys. Condens. Matter* **14** (2002) 12391.
5. K G Knoch, A Le Calvez, Q Qi, A Leithe-Jasper, J M D Coey, *J. Appl. Phys.* **73** (1993) 5878.